

խօսքերը ըսելով կուլար, խոնարհեցաւ դէպ ի գերեզմանն եւ դարձեալ կը տեսնէ երկու հրեշտակներ, որ կը նստէին սնարից և յանոսից կողմերը՝ ուր կար Յիսուսի մարմինը եւ երբ անոր հարցուցին արտասուելուն պատճառը, կ'ըսէ անոնց, ինձ կը հարցնէք թէ ինչո՞ւ կուլամ գերեզմանը նստած. իմ Միածինը ըսպաննելով հոս թաղեցին, եւ այժմ գողնալով՝ չեմ գիտեր թէ ո՛ւր տարին և ինչպէս լալէ դադրիմ: Այս խօսքերուն վրայ վար նայեցաւ դէպի հրեշտակները և տեսաւ որ զարհուրեալ էին. երկիւղէն շուտով մը ոտք ելաւ՝ կարծելով թէ հրեաներէն մին ետևի կողմէն եկած է, նայեցաւ եւ տեսաւ նոյն ինքը Քրիստոսն իր մօտ, և որ իբր թէ չճանչնալով կը հարցնէր. ո՛վ կին, ինչո՞ւ կուլաս, եւ ո՛վ կը փնտռես, իսկ ան աւելորդ կը համարէր մէկ անգամ լսածը երկրորդելու, ու կ'ըսէ, ո՛վ պարտիզպան, եթէ դու վերցուցիր անիկա, ըսէ՛ ինձի որ առնեմ, Միածինը իմս էր. անորմէ զատ, անոր մօր համար ուրիշ մխիթարութիւն չկայ, թերեւս մեռեալ մարմնովը սուգս քիչ մը կը մեղմանայ: Յիսուս կ'ըսէ անոր, Մարիա՛մ. այս խօսքին վրայ նա ուրախացաւ. նոյն ինքն իր որդին է, և ցնծութեան աղաղակով մը, ըսաւ, բաբունի, վասն զի կոյս գերեզմանի արգանդէն կրկին ծննդեան պատճառաւ կը պատկառէր իրեն որդի անուանել, այլ հասարակաց Տէր և Վարդապետ, և նոյն ժամանակ ծնողական գթութեամբը ուզեց ողջադուրել Միածինը, որ ըսաւ, մի՛ մօտենար ինձի, վասն զի տակաւին չեմ ելած իմ հօրս մօտ. երկրային կենցաղի համեմատ, երբ քեզմէ ծնայ, երկրածին մանուկի մը նման, քու ձեռքերովդ գգուեցայ. իսկ երկնաւոր Հօր լոյս վիճմէն ծնելովս՝ երկնային ձեռքի գգուանաց տեղի տուր: